

EGYETÉRTÉS

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDASÁGI NAPILAP.

Szerkesztői iroda: Budapest, IV. hímző-utca 7. sz. ... Kiadó hivatal: Budapest, IV. hímző-utca 1. sz.

Előfizetési díj: Vidékre postán vagy helyben háchoz ... Egy szám 6 krajczár.

Novibazár???

Jelenik újra, hogy Novibazár felől az egészségügyi kormányzatunk és a porta között létrejött. Azaz, nem azt jelentik meg. Azok a jól ismert félhivatalos források ezáltal csak bizonyos tudni akarják, hogy a szultán meghatalmazást adott miniszterének a megállapított egészség aláírására.

De ha a mi külügyminiszterünk olyan játékokat úz is a novibazári konvenció híreivel, mint a mesebeli páztorfiu a farkaskiáltással, mi még sem akarunk úgy járni, hogy akkor se higgyük el a farkasnak betörését, ha már a páztorfiu meg is eszi. A konvenciók híre most olyan kiegészítéssel jut hozzánk, mely nem tudjuk a hitre vagy a kételyre ad-e több okot.

tot, melyből minden újabb tünetet megítélünk lehet. Mit jelentenek valóságilag gróf Károlyi londoni felkötéséi s a novibazári konvenciók újabb hírei? Azt e, hogy az udvari politikusok szeméről leestet a hályog és elhibázott számításaikból utólagos bölcsességre is ébredtek? Kibontakoztak e talán a háromszászág szerelme öleléseiből, más irányt, más szövetségeket választanak jövőre? Mert ugy magyarázni Károlyi gróf toaszját, hogy abban a mi külügyi politikánknak kezdettől követelt állandó iránya volt proclamálva; bizonyított látni benne, hogy az angol szövetség volt mindenha a bécsi diplomatiának törekvése és az ellenek minden vádja csak rágalom volt, az ilyen állításokra csak a mi offíciósusaink vértézet szemeléseire képes. Az egyetlen angol lap, mely nagy későn figyelmére méltatta a nagyköveti pohárköszöntést, a Beaconsfield miniszterium dicsőségére magyarázta, hogy az osztrák-magyar monarchiát immár előbbi politikájának hálózataiból kiszabadítani sikerült. Mi bizony nagy hálával tartozunk az angol minisztereknek, ha igazán ennyire volnánk. De a londoni köszöntésből a világ még nem birt egyéb meggyőződést szerezni, csak hogy jó pezsgő mellett a diplomaták a szokottnál is udvariasabb hangon tudnak beszélni. És a novibazári konvenció, — ez még ugyancsak homályosan lebeg, mint valami megfoghatatlan phantom a képzelődés ürességében! Miért is nem bírják azt végleg megkötni?

Sohse jelentésk nekünk a bevégzetlen híreket és ne biztassanak a meg nem értett jóslatokkal. Elhíhetik, hogy nagyon várjuk az oly jelenségeket, melyek a külpolitikai irány megváltozásáról fognak tanuskodni. Meg is vagyunk győződve, hogy az összeközös monarchiának és az orosz hódító politika között utóvégre csak bekövetkezik. Hiszen mi sem bizonyosabb, minthogy az orosz ezári politika a Habsburg dynastiának minden érdeke elülr irányul, és jó volna ha épen a jelen jubiláló ünnepeleken a sok loyális kívánság között ezt a gondolatot ki nem felelnék. „Rüste dich dich zum letzen fürchterlichen Kampfe Haus Habsburg.“ De nem hihetünk a helyes irány kitűzésében és a jövő százegek felismerésében, míg a jelen államférfiak tartják meg a kormányzat kezében. Ő nekik ugyan egyetlen éltető elemök az udvaroncz szolgálat, de lehetetlen, hogy akár az ő magas uraik is megakarnak tartani őket helyeiken, ha egyszer csak tudatára jutnának, hogy mily végtelen vak-sággal vagy büns lelketlenséggel vezeték a monarchiát egyenest a veszedelem tor-kába.

Budapest, april 22.

A függetlenségi kör tagjai folkéretnek, hogy april 23-án 11 órakor a körben megjelenni méltoztassanak. A kör elnöke.

Al olasz akció-párt tanácskozók. Garibaldi elnökele alatt hozta a határozatokat. Nyilvánvaló, hogy a megállapított munkaprogrammnak csak az

AZ „EGYETÉRTÉS“ TÁRCZAJA.

A N A G Y I Z A.

Bouvier Elek regénye. 19 MASODIK RESZ. A LAQUEUR UTOZASAI BÜNTETT. (Folytatás)

E szekrény fölött egy velencei tükör lágott, széles tügyfakerektel, mely kissé előre egy volt elhelyezve, hogy ez órában visszatükröz az áldozat holttestét. A szoba minden szegletében egy alsóny kék és fehér selyemmel beront karszék és egy ugyanily színű nyugyóg állt. Jobbra az ágytól egy magas kandalló volt, fényes bronz díszítéssel, egy kis asztalon, mely bizonynyval a le-férvésor tolatott fölré, két teriek, két pezsgő pohár, és két tres palaez volt.

— Nem uram, ezt asszonyom maga hozta keosiban és férjem ki ért az effélékhez, a palaezok láttára azt állítja, hogy ezen borna palaezka leg-alább is tizenöt frank ... — Tudja ön urnöje nevét? — Midőn ide jött e lakást az egyszerű Lea név alatt bérelte ki ... — Honnan jöttek e levelek? — Németország és Poroszországból. — Mindig? — Igen uram, mindig. — És rendszer időben? — Körülbelül rendszeren minden tíze négy nap. — Kik voltak rendszer szállítói? — Senki, ön vásároltam mindent, és kész-pénzben fiztettem; még az sem akart engedni, hogy valaki ide hozza az árakat; magamnak kellett elhoznom. — Ön tehát semmi felvilágosítást, semmi ut-mutatást sem adhat nekünk? — Nem uram, én két óra óta le vagyok sünyta, el vagyok rémülve; ide nem jart senki, nem voltak ellenségei, ő ép oly jó, mint szép, és nagyon bőkezű volt. — Tudja-e ön, ha voltak-e itt értékes tárgyai? — Nem uram! ... — A biztos a holt testre hajolt, megtekinté kezét és fülét és kérde: — Rendesen viselt ókszerket? — Ném mindig uram, néha gyönyörű gé-mánt függő voltak! mások semmi. — Voltak gyűrűi? — Gyakran igen ... — Egy ügynök, ki folytonosan kutatót, azon-nal így szolt: — Azt könnyen meg lehet látni. Lehajolt és megtekinté a holt test kezét. — Egyik kezén három, a másikon két gyűrű volt, a nyom még látszik ... — Ah nagyon jól van, tehát a rablás volt az indító ok. — Kétségkívül, még pedig valaki követte el-ki ismerte a házat, és ki nagyon gondos volt, mert minden butor be van zárva. — Volt önöknek ezüstjök? kérde a biztos.

— Igen uram. — Nézze meg, ha itt van e még? — A szolgálat azonnal az ebédelőre sietett, és visszatérve, így szolt: — Az ezüst itt van; nem nyultak hozzá. — A biztos az ügynökhöz fordulva, így szolt: — Boyer, kétségkívül önnél vannak kulcsai? — Igen biztos ur. — Nyissa fel tehát a szekrényeket. — Az ügynök engedelmességet, kinyitotta a szekrényt, és egy kis író asztalt; a szekrényben csupán fehérnemű, ruhák, és egyéb apróságok voltak. — A biztos kedvetlenül átolvasá a jegyzeteket, melyeket egy másik ügynök írt, midőn az orvos belepillant; az utóbbi rögtön behatolva megvizsgálta a holttestet és kijelenté, hogy az ifju nő megmér-gesztett, kétségkívül az ágyban feküdt, önkivile-tében mint egy itassan félíg halva a szőnyegre esett és ott elszenderült, hogy több fél sem ér-dejlen; az öngyilkos-ság lehetőségét is feltételez. A biztos azonnal véleményéhez csatlakozott. — Az áldozat kétségkívül, mielőtt az öngyilkos-ságot elkövette, hogy több bátorsága legyen, leré-szigetie magát. — Ezután az titkoszerű mérgek egyikét vevé, melyeknek használatánál a halál a legsajátságosabb álmok közt leg meg; arczán a halálháza csupán a gyönyör nyomát hagyta ... — Ugy látszik, szolt az orvos előttünk azon szerencsétlen nök egyike van, kik hysterikus baj-ban szenvednek és ki egy rohamdámamóritó mér-gét vett ... — Az ügynök egyenesen állt, mint egy i betű, egyik kezét állra tette, hogy komolozott, bajszát pó-dörte, és midőn az orvos kimondta véleményét, a biztos így kérdést intézett hozzá: — Mit gondol ön Boyer? — Boyer ügynök eléggé tartá fejét esovalni. Az orvos néz nézett és így szolt: — Ön azt hiszi, hogy bűntett? — Egy percznyi szünet után így felelt: — Igen. — És mily jelek után következett ön? — Az ügynök nem felelt, néhány lépést tett a szobában, körültekintett, vizsgálódott, ezután a biztos és az orvoshoz közelítve, így szolt:

— Majd elmondom, miért gránitok bűntett. Ágoston jegyezze fel észrevételeimet. Hogy gondolhatja, ön orvos ur, hogy egy művelt helyi mentelenül gyilkolja meg magát? — Ezt a tegnapi kösség okozta, melyet vi-har követett. — Az ügynök könnyedén vállalt vont, botjával az ágyon fekvő ingre mutatott, és foly-tatá: — Ily csalánszövet nem lehet túlságosan meleg; ez eléggé bizonyítja az áldozat erkölcsölen élet-módját, minden arra mutat; itt az ágyban látszik a hely hol feküdt, a párnán fejének nyoma, mel-lye a párnán egy második fej helye; hajóján ide lette a párnán egy második fej helye; hajóján ide orvos ur, e párnán még meg van azon illat szaga, mely hajzatából kiömlött; a másik hely nem illa-tos, ezen ágyban két személy feküdt. — Az lehetséges. — Kétségtelen! ... ök nem ültek asztal-hoz a lakománál, itt nincsenek székék, ök feke pezsztötek és az ágyban fogyasztották el a süte-ményeket. Az asztal itt állt, e medvebőrön az ágy lépősi mellett; azon pillanathon toltak fölré, mid-őn a nő itassan és haldokolva, a pezsgő hatá-sának tulajdonja a mérge előlejt, legurult a medve-bőrre, hol később elszenderült érzi miamóriban; ő nem esett le, de szándékosan feküdt így, hogy még szebb legyen azon férfi előtt, kik kedvesének hitt, és ki gyilkosa lett ... Most tekintse meg a poharakat; az egyik átlátszó, és a pezsgő utolsó cseppjei aranyszínűk; a másik homályos és za-varos; egyik palaez meg volt mérgeve ... Az, ki megtölte a poharakat, bizonynyval indítványozta, hogy mindegyik igyék, egy palaezkal; mindegyik tehát elverte az övét; nézze az utolsó csepeket, nem itták poharakból; láthatja, hogy az aj-kak nyoma még megmaradt a palaezok sötét peeszt viaszján ... A tiszta pezsgős palaezban még egy fél pohárral maradt, a másikban egy csepp sem; a szakértők megtekinthetik e poharat ... tekintsen a kandallóra, látja a nedves hamut? A palaez maradáka ott van ... Ezen nöknek függői voltak; nézze meg jól, és fe-hér fülein láthatja a kis vörös kört, ujain még lát-szanak a gyűrűk nyomai. Nos, orvos ur, még min-dig azt hiszi, hogy öngyilkosság? (Folytatás következik.)

— Igen uram. — Nézze meg, ha itt van e még? — A szolgálat azonnal az ebédelőre sietett, és visszatérve, így szolt: — Az ezüst itt van; nem nyultak hozzá. — A biztos az ügynökhöz fordulva, így szolt: — Boyer, kétségkívül önnél vannak kulcsai? — Igen biztos ur. — Nyissa fel tehát a szekrényeket. — Az ügynök engedelmességet, kinyitotta a szekrényt, és egy kis író asztalt; a szekrényben csupán fehérnemű, ruhák, és egyéb apróságok voltak. — A biztos kedvetlenül átolvasá a jegyzeteket, melyeket egy másik ügynök írt, midőn az orvos belepillant; az utóbbi rögtön behatolva megvizsgálta a holttestet és kijelenté, hogy az ifju nő megmér-gesztett, kétségkívül az ágyban feküdt, önkivile-tében mint egy itassan félíg halva a szőnyegre esett és ott elszenderült, hogy több fél sem ér-dejlen; az öngyilkos-ság lehetőségét is feltételez. A biztos azonnal véleményéhez csatlakozott. — Az áldozat kétségkívül, mielőtt az öngyilkos-ságot elkövette, hogy több bátorsága legyen, leré-szigetie magát. — Ezután az titkoszerű mérgek egyikét vevé, melyeknek használatánál a halál a legsajátságosabb álmok közt leg meg; arczán a halálháza csupán a gyönyör nyomát hagyta ... — Ugy látszik, szolt az orvos előttünk azon szerencsétlen nök egyike van, kik hysterikus baj-ban szenvednek és ki egy rohamdámamóritó mér-gét vett ... — Az ügynök egyenesen állt, mint egy i betű, egyik kezét állra tette, hogy komolozott, bajszát pó-dörte, és midőn az orvos kimondta véleményét, a biztos így kérdést intézett hozzá: — Mit gondol ön Boyer? — Boyer ügynök eléggé tartá fejét esovalni. Az orvos néz nézett és így szolt: — Ön azt hiszi, hogy bűntett? — Egy percznyi szünet után így felelt: — Igen. — És mily jelek után következett ön? — Az ügynök nem felelt, néhány lépést tett a szobában, körültekintett, vizsgálódott, ezután a biztos és az orvoshoz közelítve, így szolt:

— Majd elmondom, miért gránitok bűntett. Ágoston jegyezze fel észrevételeimet. Hogy gondolhatja, ön orvos ur, hogy egy művelt helyi mentelenül gyilkolja meg magát? — Ezt a tegnapi kösség okozta, melyet vi-har követett. — Az ügynök könnyedén vállalt vont, botjával az ágyon fekvő ingre mutatott, és foly-tatá: — Ily csalánszövet nem lehet túlságosan meleg; ez eléggé bizonyítja az áldozat erkölcsölen élet-módját, minden arra mutat; itt az ágyban látszik a hely hol feküdt, a párnán fejének nyoma, mel-lye a párnán egy második fej helye; hajóján ide lette a párnán egy második fej helye; hajóján ide orvos ur, e párnán még meg van azon illat szaga, mely hajzatából kiömlött; a másik hely nem illa-tos, ezen ágyban két személy feküdt. — Az lehetséges. — Kétségtelen! ... ök nem ültek asztal-hoz a lakománál, itt nincsenek székék, ök feke pezsztötek és az ágyban fogyasztották el a süte-ményeket. Az asztal itt állt, e medvebőrön az ágy lépősi mellett; azon pillanathon toltak fölré, mid-őn a nő itassan és haldokolva, a pezsgő hatá-sának tulajdonja a mérge előlejt, legurult a medve-bőrre, hol később elszenderült érzi miamóriban; ő nem esett le, de szándékosan feküdt így, hogy még szebb legyen azon férfi előtt, kik kedvesének hitt, és ki gyilkosa lett ... Most tekintse meg a poharakat; az egyik átlátszó, és a pezsgő utolsó cseppjei aranyszínűk; a másik homályos és za-varos; egyik palaez meg volt mérgeve ... Az, ki megtölte a poharakat, bizonynyval indítványozta, hogy mindegyik igyék, egy palaezkal; mindegyik tehát elverte az övét; nézze az utolsó csepeket, nem itták poharakból; láthatja, hogy az aj-kak nyoma még megmaradt a palaezok sötét peeszt viaszján ... A tiszta pezsgős palaezban még egy fél pohárral maradt, a másikban egy csepp sem; a szakértők megtekinthetik e poharat ... tekintsen a kandallóra, látja a nedves hamut? A palaez maradáka ott van ... Ezen nöknek függői voltak; nézze meg jól, és fe-hér fülein láthatja a kis vörös kört, ujain még lát-szanak a gyűrűk nyomai. Nos, orvos ur, még min-dig azt hiszi, hogy öngyilkosság? (Folytatás következik.)

Lapunk mai számához fél iv melléklet van csatolva.

